

nogensomhelst Betænkelse ved at forandre Statutterne saaledes, at der kan bevilges Laan til hvilken som helst Tid, ja jeg vilde endog saa anse det for heldigt, dersom Kreditforeningerne vilde gaa den Vej, at man i Stedet for 2 Terminer vilde holde mindst 4 Terminer om Aaret. Dette vilde altsaa være at forstaa saaledes, at der med Hensyn til de Kreditforeningsobligationer, som gaa mellem Folk, blev indrettet Serier, hvor Renten f. Ex. blev udbetalt den 11te Marts og den 11te September, saaledes at jeg, dersom jeg havde en Kapital at leve af og vilde sætte den i Kreditforeningsobligationer, for den ene Halvdel kunde kjøbe Obligationer med Rente til 11te Juni og 11te December og for den anden Halvdel Obligationer med Rente til 11te Marts og 11te September. Jeg vilde da kunne hævde min Indtægt 4 Gange om Aaret, hvilket jeg antager vilde være behageligere. Jeg skal saaledes anbefale det ærede Thing at vedtage Lovforslaget saaledes, som det foreligger.

Orenbøll: Der kan jo ikke være Tvivl om, at det, som den ærede sidste Taler omtalte, for Rentenyderne vilde være en Fordel, at kunne have Renten fire Gange om Aaret i Stedet for to; men det, som har bevæget den ærede Forslagsstiller til at fremkomme med sit Ændringsforslag, er jo ubelækkende Hensynet til Debitor, nemlig Frygten for, at Debitor under den Overgangsperiode — thi Andet bliver det jo ikke — som vil finde Sted, vil blive for haardt stillet, navnlig ved Ombytningen af Laan. Den Frygt, som den ærede Forslagsstiller har næret i denne Henseende, er mig ikke ganske klar. Det forekommer mig, at det egentlig kun er en Gisning om, hvorledes Forholdene niuligvis ville stille sig, som han udtalte; men han gav ikke noget tydeligt Exempel paa, hvorledes han mente, at Debitor vilde blive behyrdet, eller paa, at den Ulempe, som det er for Debitor at skulle ombytte et Laan, i Grunden efter Forslaget vil blive synderlig anderledes end de Byrder, som han allerede nu har. Der er vel neppe nogen Tvivl om, at naar Lovforslaget vedtages saaledes, som det foreligger, saa vil Følgen deraf ikke blive, at Betalingsterminerne blive fuldstændig ubestemte; men Følgen vil vistnok nærmest blive den, som den ærede sidste Taler sagde, at vi faae fire i Stedet for to Terminer, og at vi altsaa foruden Juni og December Termin vilde faae Marts og September Termin. Det er vistnok uomtvisteligt, at dette kan have sine store Fordele, og det vil maaske ogsaa i mange Tilfælde

kunne være til Fordel for Debitor. Vi vide jo dog nu, at de Debitorer, som skulle have Laan i de offentlige Kasser — hvorledes de private Forhold stille sig, er mere vanskeligt at have nogen Mening om — meget ofte have ondt ved at faae deres Sager saaledes i Orden, at de kunne opnaa at faae Laan i selve Terminen, og de blive da alligevel nødsagede til at henvende sig til Sagsførere og Andre for at blive hjulpede igennem saadanne midlertidige Vanskeligheder, hvilket ikke koster saa Lidt. Dersom Sagen nu stillede sig saaledes, at man havde fire i Stedet for to Terminer, saa vilde en Debitor, som f. Ex. fik en Kapital opsagt til December, og som vedkommende Pengeinstitut vilde bevilge et Laan paa den Betingelse, at det skulde tages i September, i det Høieste kunne komme til at betale 1 pCt., hvortil jo kommer, at han i disse 3 Maanedere kunde indsatte Pengene i vedkommende Instituts Sparekasseseafdeling, Landmandsbanken tager jo f. Ex. Penge til Forrentning mod 2 à 3 pCt. paa kortere Tid, saa at det Hele, som der kan blive Tale om for en Debitor at udrede, naar han skal ombytte et saadant Laan, vilde blive $\frac{1}{2}$ pCt.; men om han ikke ogsaa under de nuværende Forhold maa betale lige saa Meget eller maaske Mere, turde vistnok være tvivlsomt. Dertil kommer, at Spørgsmaalet om Terminen ved nye Laan er aldeles ligegyldigt, hvorhos Ombytningen af Laan paa Grund af Eierstifte ved en Eiendom ere meget hyppige; man kan vel regne, at de udgjøre omtrent Halvdelen af de Laan, som verles i Aarets Løb. Men tænker man sig nu en fornuftig Kreditanstalt, som ønsker sin Kapital fordelt paa fire Terminer i Stedet for paa to, saa vil den naturligvis indrette Sagen saaledes, at hvor der blot finder en Ombytning Sted paa Grund af en ny Eier, hvor der altsaa ikke er Tale om nogen Pengeudbetaling, — lægges Laanet hen til den nye Termin, til Marts eller September Termin, medens den derimod, naar den bevilgtes Folk Laan, som absolut skulle bruges i December og Juni Termin, giver dem Pengene til disse Tider. Der er ingen Rimelighed for at antage, at Kreditanstalterne for Fremtiden skulde ville lægge alle deres Laan hen til Marts og September. Nei, tværtimod, de ville fordele dem, og denne Fordeling er jo overmaade let paa den Maade, at de Debitorer, som det ikke generer, og som kun skulle have en formel Ombytning, faae Laanet i Marts og September, hvorimod de Debitorer, som skulle have nyt Laan, faae det i December og Juni. Jeg tror ikke, at der i Praxis vil rejse sig nogen væsentlig Ulempe i saa Hense-